

Prints Siegfried – Tiit Helimets

Iga noore balletitantsija debüüdis tunnetame alati midagi ootuspärast ning huvitavat – nagu arengueksamit.

Küllalt tihti kasvavad esimestest sädemetest tõelised teatrikunstid leegid, avades kevadise tähisena uue tee selle igihalja žanri edasiviivasse tulevikku.

Alles hiljuti jagasime vaimust Estonia teatri noore tantsija Stanislav Jermakovi võidu puhul rahvusvahelisel võistlusel Pretorias, aplodeerisime Artur Lille isikupärasele Albertile Adami balletis „Giselle“. Need olid eredaks näiteks meie balletikunsti viljakast arengust.

Ka tänane Tšaikovski „Luikede järv“ pakub teatrisõpradele ootuspärase ning hinnangurohke kunstiohtu: rambivalgusse jõuab **Tiit Helimetsa Prints**.

Esinemine Siegfriedina on oodatud, samas vägagi vastutusrikas etapp iga tantsija loometeel. Balletimaailm tunneb arvukalt tehniliselt virtuoosseid, väljapaistva plastika ning vormitunnetusega esitajaid, ometi kaugelt mitte kõik ei ole suutnud jätta oma allkirja Tšaikovski surematu loomingu väljendusrikkasse, stiilsesse ning emotsionaalsesse tõlgendusse.

Estonia teatri ajaloos kerkivad esile Artur Koit, Jüri Lass ning Tiit Härm, kelle ereda individuaalsuse toel sai „Luikede järve“ Printsist tõeline tantsijaisiksus, ainult neile omase suletõmbe ning lavasarmiga.

Tiit Helimets lõpetas Tallinna balletikooli 1996. aastal. Mulgi-

Tiit Helimets (Prints) ja Jane Raidma (Ottilie) „Luikede järves“.

HARRI ROSPU foto

maal sündinud noormehel on seljataga juba mitu meelde jäävat lavarolli, tõelisi tuleristseid ning esinemisrõõmu. See annab ühtekokku alust pidada teda igati arvestatava perspektiiviga tantsijaks.

Tõeliseks kunstiks kujunesid Helimetsa esinemised M. de Falla balletis „Kolmnurkne kübar“, millega Estonia teater gastroleeris ligi kuu aega Hispaania linnades. Bal-

lettmeister Mai Murdmaa usaldas peaosa noorele kogemusteta tantsijale ega eksinud valikus: Tiit Helimetsa lavasäde, temperament ning kõitev isiksus suutis kuuma-vereliste lõunamaa neidude vaimustuse üles kütta.

Igati õnnestunuks võiks pidada ka tema esinemist Daphnisena Mai Murdmaa lavastatud balletis „Daphnis ja Chloë“, kus noor tant-

sija võlus vahetu lihtsuse, siiruse, ehtsa maapoisi aususe, samuti stiilipuhta plastikaga.

Jääme lootma, et ka tänane õhtu lisab uusi värvirohkeid tahke Tiit Helimetsa kunstnikuisiksusele, mida juba praegu iseloomustavad teatrifanatism, töötahe ning tantsijakutsumus.

JÜRI KRUUS